

Hvordan fungerer det? Hvordan går det med det? Hvordan er brugen af den her model? Er det noget, vi snart får lidt mere at vide om af regeringen?

Med de bemærkninger vil jeg sige, at vi er glade for, at vi har fået så bredt et forslag til vedtagelse, som vi også synes er dækkende for, hvordan man kan følge op på det her og holde hinanden fast på, at man også får taget nogle gode initiativer, som kan sikre en ordentlig indsats over for voldsramte familier.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Pia Kristensen, for der er ikke nogen spørgsmål til fru Kirsten Brosbøl.

Pia Kristensen (DF):

Der skal ikke herske tvivl om, at det er et højt prioriteret indsatsområde også for Dansk Folkeparti at sikre voldsramte børn og familier anstændige vilkår. Vi er selvfølgelig ligesom alle andre dybt bekymrede over, at ca. 30.000 børn vokser op i familier med vold. Vi er bekymrede over, at flere og flere kvinder sammen med deres børn må flygte fra en voldelig ægtemand og tage ophold på et kvindekrisecenter.

Volden er af så stort et omfang, at jeg nødig vil sætte tal på, men tallene er egentlig heller ikke så vigtige, for ét voldstilfælde er et for meget. Derimod er det kvinder og børn, der gemmer sig bag de tal, og det handler om mennesker, der har taget skade på sjæl og legeme. Det er dem, vi skal tænke på.

Vold er den mest ekstreme form for undertrykkelse. Hvis man ser på mænds vold mod kvinder og børn, er det ikke enkeltstående tilfælde, men en proces, som omfatter systematiske krænkelser gennem anvendelse af fysisk og psykisk magt. Man kan godt undre sig over, at en kvinde, der har været udsat for vold og mishandling, vender tilbage til sin mand efter i kort tid at have søgt hjælp på et kvindekrisecenter – ja, det er jo egentlig paradoksalt, i hvert fald set med mine øjne.

Men når man taler med de kvinder, hører man, at der er flere årsager til, at de ikke kan løsrive sig: Det er måske kvinder, der har været udsat for vold i årevis; de er meget tyndslidte psykisk; de har måske børn og føler, at de ikke magter at stå alene rent økonomisk; der er måske også trods alt noget følelsesmæssig afhængighed af den voldelige ægtefælle; de mener måske også, at børnene har krav på at have deres far

tæt på i det daglige; og endelig er der også dem, der frygter, at hvis de flytter med børnene, kan manden opsøge dem, og så vil det faktisk blive meget, meget værre.

Børnene er underlagt forældrenes beslutninger, og det er dem, der bliver ofre. De forstår ikke, hvorfor mor skal have bank – eller de selv skal for den sags skyld – og de forstår ikke, hvorfor far skammer sig bagefter, eller hvad han nu gør. Børn ser, hører og lægger mærke til alt. De ser ændringer hos forældrene og oplever angst, vrede og meget andet. Børn har en forståelsessans, de undrer sig og tænker over tingene. Deres traumatiske oplevelser er ofte så stærke, at de følelsesmæssige konsekvenser for de børn er alarmerende. Netop derfor er det så vigtigt, at de bliver hjulpet og behandlet i tide.

Folketinget har iværksat mange tiltag, som skal bidrage til, at voldsramte familier modtager den rette hjælp i tide. Med anbringelsesreformen er der strammet op på sagsbehandlingen i kommunerne, der er indført tidsfrister for de forskellige dele af sagsbehandlingsprocessen, kommuner skal indberette til anbringelsesstatistikken, og Ankestyrelsen kan pålægge kommunen at iværksætte støtte. Der skal udbydes kurser målrettet forskellige problemstillinger, så sagsbehandlerne kan blive opkvalificeret. Der er afsat midler, som skal anvendes til efteruddannelse af personalet i dagtilbud, så de bliver bedre til at opdage udsatte børn i tide.

I den netop indgåede satspuljeaftale var satspuljepartierne enige om at forsætte tidligere års prioriteringer i bekæmpelsen af den negative sociale arv. Vi har afsat 40 mio. kr. til en forbedret indsats over for de kvinder og børn, der har forladt krisecenteret, men fortsat har behov for efterværn og støtte, og der er afsat midler til Dannerhuset til forskning på området og til efterværn. Så er der endelig afsat 20 mio. kr. til Videnscenter for Sociale Indsatser ved Seksuelle Overgreb mod Børn.

Kl. 10.55

Jeg synes, det er nogle gode initiativer, men om alle de initiativer er tilstrækkelige, kan jeg hverken sige ja eller nej til her i dag. Vi må selvfølgelig løbende evaluere det her skrækkelige, forfærdelige område, og hvis det viser sig, at der skal mere til, er vi i Dansk Folkeparti villige til at prioritere det her område. Vi tager det gerne op i næste års satspuljeforhandlinger, vi er meget gerne med til at yde en lang større indsats.

Afslutningsvis vil jeg blot sige, at vold i hjemmet ikke er en privat sag. Når der er berettiget